

tænkt. Der er altsaa ingen Forudsætninger for at lade Boliglovgivningen ophøre; tværtimod maa man fortsætte den. Det koster nemlig i Dag over det dobbelte af det, det kostede at opføre før Krigen, over det dobbelte, stærkt op imod $1\frac{1}{4}$ Gang mere, end det kostede den Gang. Saa vil jeg nok spørge, om ikke det er en uheldig Dristighed at turde vove at ophæve Huslejeloven.

Man vil se, at der er en uhyre Margin for de private Husejere og særlig for Spekulanterne med Hensyn til at faa Huslejen sat op, naar der gives dem frit Spil. Og man skal jo huske paa, at Lejerne har kun een Ting at gøre: det er at bøje sig for det, der dikteres dem fra Husejernes Side; de har intet Valg, de maa finde sig i enten at staa paa Gaden — og alle ved, hvad det betyder — eller ogsaa at bide i det sure Æble og betale, hvad Husejeren forlanger. Jeg skal med et Par Tal gøre opmærksom paa, hvad det kan betyde, og jeg skal saa som Konklusion deraf stille et Spørgsmaal til den højtærede Minister.

Lejen alene i Storkøbenhavn andrager for 1921 170 Mill. Kr.; jeg ved ikke, hvad den er i 1922, den er sikkert noget højere, men i 1921 var den i Storkøbenhavn 170 Mill. Kr. Nu plejer man i al sin Almindelighed, naar man sælger Ejendomme, at kapitalisere dette Beløb ved at multiplicere med 13; det vil altsaa sige at, de storkøbenhavnske Ejendomme kunde ved Salg efter dette indbringe 2 210 Mill. Kr., omtrent $2\frac{1}{4}$ Milliard. Og nu gives der Husejerne en Adgang til at faa dette Beløb sat i Vejret, for saa vidt Huslejeloven ogsaa ophører i København, og det gør den jo ganske afgjort efter Ministerens Udtalelser; for saa vidt de Partier, der i Øjeblikket regerer, skulde komme ind med et Flertal, kan Lejerne vente, at Huslejeloven ogsaa ophører i København med Udgangen af 1925, i Provinsbyerne ophører den nu den 1. Maj, altsaa om godt en Maaned. For Provinsbyerne har jeg ikke det bestemte Tal; men jeg vil antage, at Lejen der beløber sig til omtrent det samme som i Storkøbenhavn, altsaa et Beløb paa 170 Mill. Kr. Der er nu det sørgelige ved den Lejestigning, der vil komme, at den kan øjeblikkelig kapitaliseres; den vedkommende Ejer kan ved Salg indkassere Beløbet, og det meningsløst store Beløb kommer da til at staa fast i den paagældende Ejendom, saa man næsten aldrig kan faa rokket ved det mere.

Jeg vil derfor spørge den højtærede Minister, hvad han agter at gøre, naar Huslejelovene ophæves, for at forhindre, at

denne uhyre Værdistigning gaar i de private Lommer. Det kan ikke nægtes, at de private Hus- og Grundejere ikke har gjort en eneste Times Arbejde for at faa denne uhyre Gevinst hjem; og nu kan man, saa meget man vil, tale om humane Husværter — dem ender naturligvis nogle af —, men den langt overvejende Del af Husværterne vil tage den Chance, som gives dem i Hænderne, og vil ganske uretmæssigt indkassere et Beløb, som de ingen som helst Adkomst har til. Det er derfor naturligt at rette dette Spørgsmaal til den højtærede Minister, hvad han agter at gøre i den Henseende, naar man ophæver den sidste Del af Huslejerestriktionerne.

Jeg skal dernæst tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget om Udsættelse af Flyttedagen 1924 . . .

Første Næstformand (H. P. Hansen):
Denne Sag er ikke til Behandling nu.

Einer Jensen: Den højtærede Indenrigsminister begyndte sin Tale med, at det ikke var saglige Grunde, men agitatoriske Grunde, der gjorde, at mit Parti fremsatte Forslag om at forlænge Huslejeloven eet Aar. Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om han ikke synes, der findes saglige Grunde nok, naar det er en Kendsgerning, at der i København findes 5 000—6 000 husvilde eller samboende Familier, og naar det er en Kendsgerning, at Frederiksberg Kommune i Øjeblikket for nogenlunde at skaffe Plads til sine husvilde maa bygge Husvildebaracker. Det forekommer mig, at det maa være saglig Begrundelse nok for at forlange Huslejeloven forlænget eet Aar. Paa de samvirkende Huslejerforeningers Sendemandsmøde i August Maaned i Fjor vedtog man ogsaa ganske enstemmigt at udtale en Beklagelse af, at Venstre og de Konservative havde bestemt sig til at ophæve Huslejeloven, og man vedtog at fremsætte Forslag overfor Partierne om at søge gennemført en varig Huslejelov. Det er det, mit Parti nu gør. Vi tillader os at foreslaa, at den nu bestaaende Huslejelov kommer til at gælde endnu eet Aar, for at man i dette Aar kan faa undersøgt Forholdene og faa udarbejdet et Forslag til en varig Huslejelov, saaledes at der kan blive skabt taalelige Forhold for Lejerne.

Jeg vil for yderligere at begrunde vort Forslag understrege, hvorledes Forholdene er nu i København, naar man søger en Lejlighed. Det er saaledes, at der i Virkeligheden holdes Auktion over